

บันทึก

เรื่อง หรือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินการตามนัยแห่ง
กฎหมายทางหลวง (คำทำขวัญทรัพย์สินที่มีขึ้นหลังวันประกาศ
ใช้พระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวง)

กรมทางหลวงได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ คค.๐๖๐๖/๙๑๙๙ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๖๑ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ตามที่กรมทางหลวงได้หารือคณะกรรมการกฤษฎีกาในปัญหาคำทำขวัญทรัพย์สินที่มีขึ้นหลังวันประกาศใช้พระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงในการสร้างทางหลวงจังหวัด สายท่าแพ - ท่าศาลา - ลีชล - ขนอม ซึ่งกรมทางหลวง และคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกรณีราษฎรร้องเรียนว่า การจ่ายเงินค่าชดเชยที่ดิน พืชผล และสิ่งก่อสร้างทางสายท่าศาลา - ลีชล ไม่เป็นธรรม มีความเห็นแตกต่างกันเนื่องจากในการสร้างทางหลวงจังหวัดสายดังกล่าวได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สายท่าแพ - ท่าศาลา - ลีชล ขนอม พ.ศ.๒๕๑๓ ออกตามความในพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒ และกรมทางหลวงได้ดำเนินการปรองดองกับเจ้าของที่ดินและทรัพย์สิน โดยไม่คำนวณค่าทดแทนทรัพย์สินที่มีขึ้นภายหลังพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงดังกล่าวให้ แต่คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงฯ ได้รายงานนายกรัฐมนตรีว่า การที่กรมทางหลวงได้ดำเนินการปรองดองโดยถือปฏิบัติตามข้อ ๗๕ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๕ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๑๕ ไม่คำนวณค่าทดแทนทรัพย์สินที่มีขึ้นภายหลังพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงให้แก่เจ้าของที่ดินนั้น เป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้อง เพราะมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒ บัญญัติให้คำนวณค่าทำขวัญทรัพย์สินที่มีอยู่ก่อนวันประกาศใช้พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินที่คิดว่าจะเวนคืน ไม่ได้บัญญัติว่าทรัพย์สินที่จะนำมาคำนวณค่าทำขวัญต้องเป็นทรัพย์สินที่มีอยู่ก่อนวันประกาศใช้พระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวง ซึ่งกรมทางหลวงเห็นว่าเมื่อนำกฎหมายว่าด้วยทางหลวงที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน คือ ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๕ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๑๕ มาอนุโลมใช้ในการจัดกรรมสิทธิ์ที่ดินโดยวิธีปรองดองในทางหลวงจังหวัด สายท่าแพ - ท่าศาลา - ลีชล - ขนอม แล้ว ก็ไม่อาจพิจารณาจ่ายเงินทดแทนให้แก่เจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างและเจ้าของไม้ยืนต้นหรือพืชผลซึ่งมีขึ้นภายหลังวันประกาศใช้พระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงดังกล่าวได้ ดังนั้น จึงขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาวินิจฉัย และในการหารือปัญหาดังกล่าวนี้กรมทางหลวงได้ขอหารือเกี่ยวกับการจัดกรรมสิทธิ์ที่ดินเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินสายธนบุรี - นครชัยศรี - ราชบุรี และทางหลวงแผ่นดินสายแยกทางหลวงแผ่นดิน สายจรัลสนิทวงศ์ (แยกสะพานกรุงธนฯ) - บรรจบทางหลวงแผ่นดิน สายธนบุรี - นครชัยศรี - ราชบุรี ซึ่งมีปัญหาทำนองเดียวกันรวมมาด้วยซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ให้ความเห็นว่า ข้อ ๘๗ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๕ ลง

วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๑๕ ได้บัญญัติให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในส่วนที่ ๓ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๕ มาใช้บังคับแก่การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ที่กำลังดำเนินการอยู่ในวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๕ ใช้บังคับซึ่งข้อ ๗๕ แห่ง ประกาศของคณะปฏิวัติดังกล่าวบัญญัติว่าทรัพย์สินที่จะนำมาคำนวณค่าทดแทน คือ ทรัพย์สินซึ่ง มีอยู่ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงใช้บังคับ ฉะนั้น เจ้าของโรงเรือนหรือสิ่ง ปลูกสร้างและเจ้าของไม้ยืนต้นหรือพืชผลซึ่งมีขึ้นภายหลังวันใช้บังคับพระราชกฤษฎีกากำหนด แนวทางหลวงโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ ผู้ดำเนินการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจาก เจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกา จึงไม่ได้รับค่าทำขวัญหรือค่าทดแทนทรัพย์สินซึ่งมีขึ้น ภายหลังวันที่พระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงดังกล่าวใช้บังคับ แต่โดยที่กรมทางหลวง ได้รับรายงานข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเกี่ยวกับทางหลวงแผ่นดินสายธนบุรี - นครชัยศรี - ราชบุรี และ ทางหลวงแผ่นดินสายแยกทางหลวงแผ่นดิน สายจรัลสนิทวงศ์ (แยกสะพานกรุงธน ฯ) - บรรจบ ทางหลวงแผ่นดิน สายธนบุรี - นครชัยศรี - ราชบุรี ว่า

๑. ในการเสนอขอออกพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวง แผ่นดิน สายธนบุรี - นครชัยศรี - ราชบุรี ไม่มีแผนที่ประกอบร่างและแผนที่สำรวจแนวทาง

๒. ในการเสนอขอออกพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทาง หลวงแผ่นดินสายแยกจากทางหลวงแผ่นดิน สายจรัลสนิทวงศ์ (แยกสะพานกรุงธน ฯ) - บรรจบ ทางหลวงแผ่นดิน สายธนบุรี - นครชัยศรี - ราชบุรี มีแผนที่ประกอบร่าง แต่ไม่มีแผนที่สำรวจ แนวทาง

๓. อธิบดีกรมทางหลวงในฐานะเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการ อาศัยอำนาจตามความใน ข้อ ๖๙ และข้อ ๗๙ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ ดำเนินการแจ้งปักหลักแนวสำรวจทางหลวงแผ่นดิน สายธนบุรี - นครชัยศรี - ราชบุรี เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๑๙ และวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๑๙ ดำเนินการแจ้งปักหลักแนวสำรวจ ทางหลวงแผ่นดินสายแยกจากทางหลวงแผ่นดิน สายจรัลสนิทวงศ์ (แยกสะพานกรุงธน ฯ) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินสายธนบุรี - นครชัยศรี - ราชบุรี เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๑๙ และวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๑๙

๔. มีทรัพย์สินที่ปลูกขึ้นหลังวันประกาศใช้พระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทาง หลวงทั้งสองสายนี้เป็นจำนวนมาก หากกรมทางหลวงจะดำเนินการก่อสร้างทางในเร็ว ๆ นี้จะ ติดขัดในการก่อสร้าง

กรมทางหลวงจึงขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาทบทวนปัญหา ดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง เฉพาะกรณีทางหลวงแผ่นดินสายธนบุรี - นครชัยศรี - ราชบุรี และทาง หลวงแผ่นดินสายแยกจากทางหลวงแผ่นดินสายจรัลสนิทวงศ์ (แยกสะพานกรุงธน ฯ) - บรรจบ ทางหลวงแผ่นดิน สายธนบุรี - นครชัยศรี - ราชบุรี ว่า จากข้อเท็จจริงที่กรมทางหลวงได้รับ รายงานเพิ่มขึ้นนี้ จะทำให้ความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่เคยให้ไว้เปลี่ยนแปลง ไปหรือไม่ ประการใด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๒) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวและรับฟังคำชี้แจงเพิ่มเติมจากผู้แทนกระทรวงคมนาคม (กรมทางหลวง) แล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ในขณะออกพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สายท่าแพ - ท่าศาลา - ลิซล - ขนอม พ.ศ.๒๕๑๓ กรมทางหลวงได้มีแนวทางที่แน่นอนแล้ว แต่ในการออกพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดินสายธนบุรี - นครชัยศรี - ราชบุรี พ.ศ.๒๕๑๓ และประกาศของคณะปฏิบัติ ฉบับที่ ๑๒๒ ลงวันที่ ๑๖ เมษายน พ.ศ.๒๕๑๕ กำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายแยกจากทางหลวงแผ่นดิน สายจรัลสนิทวงศ์ (แยกสะพานกรุงธน ฯ) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินสายธนบุรี - นครชัยศรี - ราชบุรี ทางกรมทางหลวงยังไม่มีแนวทางที่แน่นอนซึ่งแม้แต่เจ้าหน้าที่ของกรมทางหลวงก็ยังไม่ทราบว่าแนวทางที่แน่นอนมีอยู่อย่างไร เพราะการสำรวจมีอุปสรรคขัดข้องไม่อาจเดินสำรวจตลอดแนวทางได้ ในบางครั้งจึงได้ทำการสำรวจโดยวิธีถ่ายภาพทางอากาศ

ตามบทบัญญัติในพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น หลักการในการดำเนินการเกี่ยวเนื่องกับการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์อาจทำได้เป็นสามวิธี กล่าวคือ

๑. ออกพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่คิดว่าจะเวนคืนตามมาตรา ๔๑^๑
๒. ออกพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงตามมาตรา ๕๖^๒
๓. ออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามมาตรา ๔๑

ส่วนการคำนวณค่าทำขวัญนั้น แม้มาตรา ๕๒^๓แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒ จะกำหนดว่า ทรัพย์สินที่จะนำมาคำนวณค่าทำขวัญ คือ ทรัพย์สินซึ่งมีอยู่ก่อนวันประกาศใช้พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่คิดว่าจะเวนคืน หรือทรัพย์สินซึ่งมีอยู่ก่อนวันประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในกรณีที่ไม่จำเป็นต้องออกพระราชกฤษฎีกา

^๑ มาตรา ๔๑ เมื่อจะสร้างหรือขยายทางหลวงในท้องที่ใด และปรากฏว่า สำหรับการนั้น จำเป็นจะต้องเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ใดในท้องที่นั้น ให้ออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้น ๆ

เพื่อประโยชน์แห่งการออกพระราชบัญญัติเช่นว่านี้ จะออกพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่คิดว่าจะเวนคืนไว้ก่อนก็ได้

^๒ มาตรา ๕๖ เมื่อได้กระทำการสำรวจที่ที่ต้องเวนคืนทั้งหมดหรือแต่บางส่วนเสร็จแล้ว ถ้ายังไม่พร้อมที่จะออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้น จะออกพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างก่อนก็ได้ พระราชกฤษฎีกาเช่นว่านี้ต้องระบุนามอำเภอหรือเขตปกครองอื่นซึ่งอยู่ในแนวทางหลวงนั้น ๆ พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการและให้ระบุส่วนกว้างของแนวทางหลวงไว้ด้วย

^๓ มาตรา ๕๒ ทรัพย์สินซึ่งจะนำมาคำนวณค่าทำขวัญ คือทรัพย์สินซึ่งมีอยู่ก่อนวันประกาศใช้พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่คิดว่าจะเวนคืน หรือในกรณีที่ไม่จำเป็นต้องออกพระราชกฤษฎีกาเช่นว่านั้น ทรัพย์สินซึ่งมีอยู่ก่อนวันประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้น ๆ

แต่ถ้าทรัพย์สินนี้ได้จัดทำหรือปลูกขึ้นเพื่อที่จะเรียกร้อยเอาค่าทำขวัญ หรือที่ดินสำหรับขยายเขตทางหลวงชนบท ซึ่งเป็นของเจ้าของเดียวกัน และเนื้อที่ต้องเวนคืน ไม่เกินหนึ่งในสิบของที่ดินทั้งแปลง และที่ดินซึ่งเหลืออยู่นั้นมีเนื้อที่ไม่ต่ำกว่าห้าไร่ ก็มีให้นำมาคำนวณเป็นเงินค่าทำขวัญ

กำหนดเขตที่คิดว่าจะเวนคืน แต่โดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๕ ได้ยกเลิกพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒ และข้อ ๘๗^๔ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติดังกล่าว ได้บัญญัติให้การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์และการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวงที่ได้ปฏิบัติไปแล้วก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ คงใช้ได้ต่อไป และกำหนดให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างหรือขยายทางหลวงในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๕ ไปใช้บังคับแก่การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ที่กำลังดำเนินการอยู่ในวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับด้วยซึ่งข้อ ๗๕^๕ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๕ บัญญัติว่า ทรัพย์สินที่จะนำมาคำนวณค่าทดแทนคือทรัพย์สินที่มีอยู่ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนหรือพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวง ฯ ใช้บังคับหรือในกรณีที่ได้ตราพระราชกฤษฎีกาเช่นนั้นคือทรัพย์สินซึ่งมีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ใช้บังคับ ดังนั้นการคำนวณค่าทดแทนทรัพย์สินจึงต้องเป็นไปตามข้อ ๗๕ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับดังกล่าว

สำหรับกรณีที่หารือมานี้ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงจากคำชี้แจงของเจ้าหน้าที่กรมทางหลวงว่า ในการออกพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงทั้งสองสายที่หารือมานี้ แม้แต่เจ้าหน้าที่เองก็ยังไม่ทราบว่าแนวทางสำรวจนั้นมีอยู่อย่างไรเพราะการที่จะเข้าไปสำรวจมีอุปสรรคขัดข้อง เช่น เจ้าของที่ดินไม่ยอมให้เข้าไปสำรวจ ฯลฯ อันเป็นการแสดงอยู่ในตัวเองแล้วว่าการสำรวจแนวทางนั้นยังไม่เสร็จ ซึ่งสอดคล้องกับหลักฐานคือสมุดระดับที่เจ้าหน้าที่กรมทางหลวงนำมาแสดงซึ่งก็ยืนยันข้อเท็จจริงนี้อยู่ว่าการสำรวจยังไม่เสร็จเช่นกัน จึงไม่เป็นผลตรงตามเจตนารมณ์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พุทธศักราช ๒๔๘๒ ที่ใช้คำว่า “ได้กระทำการสำรวจที่ต้องเวนคืน ฯ เสร็จแล้ว” นอกจากนี้ยังปรากฏด้วยว่าเพื่อให้การสำรวจเรื่องนี้เป็นไปได้ในทางที่ไม่เกิดอุปสรรคและให้ได้รับผลสำเร็จดังกล่าว เจ้าหน้าที่กรมทางหลวงจึงได้ทำการสำรวจโดยวิธีถ่ายภาพทางอากาศ ซึ่งการถ่ายรูปดังกล่าวนี้ก็เป็นการกระทำหลังจากวันที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดินสายธนบุรี - นครชัยศรี - ราชบุรี พ.ศ.๒๕๑๓ และประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๒๒ ลงวันที่ ๑๖ เมษายน พ.ศ.๒๕๑๕ กำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดิน สายแยกจากทางหลวงแผ่นดิน สายจรัลสนิทวงศ์

^๔ ข้อ ๘๗ ให้นำบทบัญญัติในส่วนที่ ๓ มาใช้บังคับแก่การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ที่กำลังดำเนินการอยู่ในวันประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ

การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์และการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวงที่ได้ปฏิบัติไปแล้วก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ ให้เป็นอันใช้ได้

^๕ ข้อ ๗๕ ทรัพย์สินซึ่งจะนำมาคำนวณค่าทดแทนคือทรัพย์สินซึ่งมีอยู่ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนหรือพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงใช้บังคับหรือในกรณีที่ได้ตราพระราชกฤษฎีกาเช่นนั้น คือทรัพย์สินซึ่งมีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ใช้บังคับ

แต่ถ้าทรัพย์สินดังกล่าวได้จัดทำหรือปลูกขึ้นเพื่อเรียกร้องเอาค่าทดแทนหรือที่ดินสำหรับขยายเขตทางหลวงชนบทซึ่งเป็นของเจ้าของเดียวกัน และที่ดินที่จะเวนคืนมีเนื้อที่ไม่เกินหนึ่งในสิบของที่ดินทั้งแปลงและที่ดินที่เหลืออยู่มีเนื้อที่ไม่ต่ำกว่าห้าไร่ มิให้นำมาคำนวณเป็นค่าทดแทน

(แยกสะพานกรุงธน ฯ) -บรรจบทางหลวงแผ่นดินสายธนบุรี - นครชัยศรี - ราชบุรี สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๒) จึงมีความเห็นว่า ในทางปฏิบัติการดำเนินการดังกล่าวเป็นการขัดกับเจตนารมณ์ของกฎหมายและถ้อยคำในคำปรารภในพระราชกฤษฎีกาและประกาศของคณะปฏิวัติที่อ้างถึงในประการที่ว่าได้กระทำการสำรวจที่ต้องเวนคืนเสร็จแล้ว

ด้วยเหตุผลดังกล่าวมา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๒) จึงมีความเห็นว่า เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงจากคำชี้แจงและเอกสารหลักฐานเด่นชัดเช่นนี้ว่า การสำรวจแนวทางดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จ ดังนั้น พระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงทั้งสองสายตามที่หารือมาจึงไม่เกิดผลบังคับให้เป็นไปตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๙๕ ข้อ ๗๕ ได้ กล่าวคือ ถือว่าเป็นกรณีที่มีได้ตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่จะเวนคืนและพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวง ทรัพย์สินที่จะนำมาคำนวณค่าทดแทน คือทรัพย์สินซึ่งมีอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ใช้บังคับ เมื่อในปัจจุบันยังไม่มีพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ออกมาใช้บังคับ เจ้าของทรัพย์สินที่มีอยู่ก่อนและหลังการออกพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงดังกล่าว จึงมีสิทธิได้รับเงินค่าทดแทน ตามข้อ ๗๕ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๙๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

(ลงชื่อ) อมร จันทสมบุรณ์

(นายอมร จันทสมบุรณ์)

รองเลขาธิการ ฯ

ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มกราคม ๒๕๒๒